

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőli
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közzététel, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉS: AR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

15. szám.

Brassó, Szombat, február 5-én.

III. évfolyam 1887.

A pénzügyi helyzet.

A költségvetés részletes tárgyalása épen most van folyamatban a képviselőházban — s ugyanekkor egy „Tacitus“ álnév alá rejtőző ellenzéki érzelmi szerző egy röpiratban fizetés-képtelennek nyilvánítja az államot.

„A magyar állami tönk, vagyis a dualizmus pénzügyi és közgazdasági hatása az osztrák-magyar monarchia két felében“ ez a cím az az épen most megjelent röpiratnak, mely a „Függetlenség“ című lap nyomdájából került ki. Nem nehéz tehát eltalálni a szerző pártállását, sem fizete tartalmát.

Érdemes-e vele komolyan foglalkozni, azt most nem kutatjuk. De hogy szerző nagy bűnt követ el saját hazája ellen, az elvitathatatlan. Mert ha csakugyan úgy állana is az ország, a mint szerző azt feltünteti, akkor is azt parancsolná hazája szeretete, hogy hallgassa el a bajt, a míg az még elhallgatható. Mennél inkább akkor, mikor a vészharang félreütésének semmi alapja sincs.

Szerző betegnek jelenti ki a magyar nemzetet, „mert politikai jogainak helyes alkalmazását megtévesztette a gyakorlatban.“ Szerinte beteg a nemzet, mert az állam pénztára kifosztva, ott állunk, hogy más út a bukásnál számunkra nincs már.

A tizenegy napig tartott költségvetési vita alatt az ellenzék padjairól sok mérges beszéd hangzott el. A mit csak lehetett, mindent felhozta. Nem kimélték a kormányt egy cseppet sem, vágták istenigazában s olyan feketére festették az ördögöt a falra, hogy nincs a világnak az a fekete koromja. Amde az még sem jutott észébe egyetlen egynek sem, hogy a nagy világ előtt odavesse azt a könnyelműen kiejtett szót: megbuktunk!

Pedig hát ott lett volna a helye a komoly bírálatnak s „Tacitus“ ur, kinek álneve alatt egy függetlenségi párti képviselő rejlik, szót emelhetett volna ott is, kifejthette volna álláspontját; — legalább megkaphatta volna a a kívánt felvilágosítást ő is, az ország is.

Most azonban csak a sajtó foglalkozhatik vele, ez pedig nem az illetékes fórum.

Rossz taktika az, figyelmessé tenni az ellenséget saját táborunk hiányaira s így sajátkezűleg kezébe adni Ariadne fonálát. De egyenesen könnyelműség az most, mikor amugy

sem a legbékésebb hangulat uralkodik a kontinensen s ilyenkor az állam hitelét csökkenteni nem jó honfihoz méltó eljárás.

E mellett azonban Tacitus állításai merő túlzások. Először nem áll az, hogy Magyarország fizetés-képtelenné vált volna. Ez oly nagyítás, minőt csak a gaskognei használt, mikor társának arról mesélt, hogy ő éjjelenként a csillagokban sétálgat. — Honnan vette ezen adatot a szerző? Sehol művében ezt fel nem találhatjuk, hacsak a frázisokat nem tekintjük alapos következtetéseknek. Nem is vehetjük ezt másnak, mint egy könnyelműen és meg gondolatlanul odavetett mondásnak, mely azonban sok port fog fölverni.

A nemzetiségi lapok majd felkapják ezt s szerző egy hét múlva már talán gyönyörködhetni fog benne, mint verik el a port a külföldi lapok Magyarországon. Olvassa csak el majd a közelebbi szász és román lapokat, azután meg az azoknak felülő németországi és romániai lapokat s akkor örvendjen művének.

Szerző persze abból a szempontból indul ki, hogy a jó orvos sohasem titkolja el a bajt, hanem reámutatva arra a maga valójában, igyekszik azt orvosolni. Mi is ezt valljuk. Csakhogy a jó orvos nem szokott nagyítóvegen át nézni. Ezt csak a tehetetlen orvos teszi, ki minden körülmény közt életveszélyről lamentál. Ha beáll a katasztrófa, akkor ő azt megjósolta volt már előre; ha nem következik be, akkor az ő érdeme. Ez látszik lenni Tacitus politikája is.

Mi nem tagadjuk s nem is tagadtuk hazánk pénzügyeinek komoly voltát. Tudunkkal nincs is az országban egyetlen számbavehető politikus sem, kezdve a kormányelnökön, a ki tagadná ezt. Csakhogy nagy különbség van a diagnózis megállapítása körül. Míg a kormány a maga szeplőtlen valóságában tárja fel a helyzetet és beismeri, hogy az bizony elég komoly arra, hogy komolyan is vegyük: addig az ellenzék tetszeleg magának a kiabálásokkal, — de módot nyújtani a betegség kilábalására nem tud.

Igaz, hogy a kormány sem talált eddigelé módot arra nézve, hogy a bajnak elejét vegye, illetőleg hogy a hiányt azonnal kellőképp fedezze. Amde ezért reámutatott a módra, mely biztos eredményt nyújtana, ha hogy a jelenlegi európai konstellációk kedvezőbbek volnának

nagyobb pénzügyi műveletekre, a minő például a mi konverzióknak volna.

Nem rajtunk mulik, hanem az általános európai harcziás hangulaton. Ez pedig nem alkalmas arra, hogy a tőzsde nagyobb vállalatokba vágjon. Egyedül ez az oka, ha ma még némi bizonytalanság áll fenn. Ez azonban nagyon hamar teljesen el fog oszlani, mi helyt kissé békésebb lesz a hangulat.

Azonban lehet az is, hogy a hangulat még harcziásabbá lesz. Még akkor sem állunk a bukás szélén. Ha a hazáért terheket kell elviselni, a magyar nemzet nem fogja megtagadni fényes és dicső multját. Hitelünk nem ment még tönkre, mint azt szerző a kormány büneit szeretné felróni. A szűkség perczében nem fogunk anyagi zavarokkal küzdeni s Tacitus ur meg lehet nyugtatva a felől, hogy nemcsak megbukni nem fogunk, hanem erős bizodalunk, hogy hovatovább mind inkább kibontakozunk azon zavarokból, melyekbe minket is az átkozott fegyveres-béke, Franciaország ezen szülöttje, s nem kormányunk hibája — mint Tacitus mondja — sodort.

De Tacitus közgazdasági bajainkkal is foglalkozik — e tekintetben is sok túlzással, de mégis több tárgyúsággal. Erre még visszatérünk. Addig azonban csak röviden konstatálni akarjuk, hogy ez a mű a választásoknak készült. Kortes-eszköz akar lenni.

Belföld.

Brassó, február 5-én. (Képviselőválasztási mozgalmak.) A fővárosi IV. kerületi szabadelvű párt szervezkedett a jövő választásokra. Megalakította a pártot, melynek élére Dr. Kautz Gyula főrendiházi tagot állította a közbizalom, míg képviselőjelöltté Trefort Ágoston vallás- és közoktatási minisztert kiáltotta ki nagy lelkesedés közepette. — Szászsebesen is készülnek már a szász nemzetiségű szabadelvű párti választók, kik Welthern Mór nyug. őrnagyot választották meg pártelnöknek. A választási mozgalmak lassan-lassan már megindulnak országszerte.

Brassó, február 5-én. (Országgyűlés.) A képviselőház a belügyminiszteri költségvetést tárgyalta f. hó 3-án tartott ülésében. Lukács Gyula ellenzéki képviselő azon vádat emelte a kormány ellen, hogy befoly a választási lajstromok összeállításába. Erre Tisza Kálmán miniszterelnök válaszul, kimutatta a vád alaptalanságát s egyuttal hangsúlyozta, hogy a

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Oláhországi cigány népdal.

Az eredetiből fordította: K. F.
Ördög hordja . . .

Ördög hordja el e falut,
Nem találom meg a kaput.
Csak egy tyuktojást kerestem,
Hogy szeretőm megnyerhessem.

Eljött estve, de részegen,
S meglepte az álm éhen;
Aludt s mihelyt felébredett,
A tojás után kérdezett.

Gyere holnap, Gyuriczám!
Főtt tojás lesz vacsorám.

A róm. kath. énekkar hangversenye.

(Tartott febr. 2-án este a Nr. 1. szálló nagytermében.)

A róm. katolikus énekkar Jaschik Gyula ur vezetése alatt egy megszerzett, de ki nem fizetett orgona javára hangversenyt rendezett. Az az orgona, melynek javára a hangok versenyre kelnek, még csak nem is orgona, hanem csak egy nyárspolgáris, becsületes hangu harmonium.

Ezt a harmoniumot hitelle vette meg Jaschik

Gyula karnagy ur vezetése alatt a róm. katolikus énekkar.

Ki hitte volna! Ennek a Jaschik urnak olyan csendes, szelid kinézése van, a pápaszemét csak ritkán igazítja meg az orrán, azt is csak akkor, ha igazán lecsuszott, a bajuszát pedig, mely egy jó izlésű kótaként huzódik meg az orrvonal alatt, — sohase tépi, sohase rángatja; magas tetejű kalapja alatt pedig ott zümmögnek a szebbnél-szebb melódiák, — melyek csak a művészi tollvonás megörökítésére várnak.

S ez az ember adósságot csinál és hitelle harmonikázik!

Szinte hihetetlen előtér, s ha a meghívón vas-tag fekete betűvel kinyomatva nem látnám, kész volnék az ellenkezőre bármikor a holdvilág s a többi égi és földi test előtt esküt tenni. Hanem a mi egyszerű nyomtatva van, az nekem szentírás!

Mikor én életemben legelőször vettem fel telekkönyvi betáblázás nélkül nagyobb államadósságot 2 osztr. ért. krajczár erejéig, akkor már elhatároztam, hogy vagy töbet, vagy sohasem veszek fel kölcsönt. — Ugyanis ennek a kölcsönnek szomorú históriája van.

Én abban az időben anticipando hive voltam s

volt ilyen apró kölcsönöket kötni a visszafizetés igényével. Az én hitelezőm azonban kevesebb diplomatikai és állambölcselmi képességgel lévén megáldva, mint a magyar állam, felhívott a lejáratkor, hogy különbeni sommás feljelentés terhe alatt fizessen; mint-hogy azonban én időközileg fizetés-képtelen lettem holmi kifli vásárlás következtében, tettem egyezkedési ajánlatokat, melyekben kötelezem magam a 2 krnak tíz részletben leendő törlesztésére, — de ez mind nem használt semmit. Hitelezőm nem engedett és én az igazgató elé czitáltattam.

Kedves fiam — mondá nekem az igazgató — örizkedjél az adósságoktól! Az első adósságinálással ráléptél egy lejtőre, melyen pillanatnyi sebességgel sülyedhetsz le a mélységbe; — az első adósság maga után vonja a másikat s ha ma két krajczárt kértél kölcsön, holnap már négyet fogsz s holnapután talán — Uram bocsáss! — egy egész piczularól fogsz ábrándozni. Térj vissza, a míg még nem késő, mert mikor egy pár ezer forint lesz az adósságod — ezt a legnagyobb valószínűség szerint nem fogod tudni megfizetni! (Magam is azt akarom.)

Tisztelt Jaschik uram, önök is ráléptek arra a lejtőre, mit az én jó igazgatóm olyan szépen kifejtett fennebb s most én figyelmeztetem önöket, hogy ha még nem késő térjenek vissza! Ha önök ma egy harmoniumot vesznek hitelle, holnap már egy orgonát,

névjegyzékek összeállítására az arra illetékes központi választmányokon kívül senki befolyást nem gyakorolhat.

Brassó, febr. 5. (A népfelkelés.) A magyar korona országainak népfelkelésére vonatkozó utasítása még a jelen hét folyamában ki fog adni. Ez az utasítás úgy beosztása, mint számos rendelkezése tekintetében a honvéhadereg szervezésének és a magyar népfelkelési törvény határozmányainak megfelelően, melyek az aggharcosok és lövészegyesületek különleges népfelkelési területeit nem ismerik — eltér az osztrák utasítástól. Rövid idő alatt ezenkívül a honvédelmi miniszter még több kiegészítő rendeletet fog a népfelkelésre vonatkozólag kibocsátani. Az osztrák népfelkelési utasítások szerint szabadművesek, mint titkos társulat tagjai nem nevezhetők ki népfelkelési tisztékké. Miután Magyarországon a szabadműves páholyok hatóságilag engedélyezték és kormányilag jóváhagyott alapszabályok basisán állanak fenn, az osztrák utasítás ezen intézkedése magyar állampolgárokra érvénytelen nem bírhat.

K ü l f ö l d.

Brassó, február 5-én. (J.) Oroszország békéltetni akar. A szentpétervári „Journal de St. Petersburg,” mely eddig a legdühösebb magatartást tanúsította, most így ír: »az uralkodó félelem a hírlapi cikkekben találja indoklását. Kétségtelen, hogy hadikészülődések vannak folyamatban, hogy ezeket az elővigyázat parancsolja, hogy az elővigyázat kölcsönös bizalmatlanságot idéz elő és hogy ebből összeütközés is támadhat. A kormányok bölcsessége azonban számol a helyzettel és már ismételtelen ki lön jelentve, hogy a kormányok egyike sem óhajtja a háborút.«

Ez egyik oldalon, míg a másikon a párisi hívalos lap azon entrefiletje, hogy: »Franciaországnak a hatalmakkal való viszonyaiban semmi olyan nincs, ami az uralkodó nyugtalanságot igazolhatná; nemkülönben alaptalan az a hír, mintha a kormány kebelében nézeteltérések fordulnának elő,« — másrészt ismét a konstantinápolyi nagykövetség simán folyó elértekezletei, ismét békés reményekkel kecsegtetnek.

Ujabbán semmi olyas fel nem merült, mi ellenmondana a békés reményeknek s ha egyáltalában van valami feltűnő, úgy csak az lehet, hogy egyrészt a czár egy ukázzal megtiltotta a lókvitelt európai s ázsiai országaiból, másrészt a belga külügyminiszter 50 millió hitelt kért a kamarától hadügyi s erődítési czélokra.

Ezeknek azonban hihetőleg semmi nagyobb fontosságot tulajdonítani nem lehet.

Román lapszemle.

Aztán mondja valaki, hogy nincs nekünk jó dolgunk. Miben áll ez a jólét? Abban, hogy a brassói és n.-szebeni nacionalista román lap egymást túlárverezi, nem is a szabadelvű kormánypárt, hanem az egész magyar nemzet elleni duhajkodásban. Nem ok nélkül történik ez.

Mindennek meg van az oka-foka, mondja a magyar példabeszéd. Ha reánk magyarokra életkérdés,

holnapután talán a szász templomot fogják auf credit megvenni.

Vagy ön azt mondja, hogy az a lejtő, a melyre önök állottak az a magasba visz s nem a mélybe, miután ön egy csomó kedves fiatal angyalnak a vezetője, még ha adósságot csinál is, akkor is emelkedik, s homlokát két méter széles dicsfény övedzi, — biz ez igaz lehet.

Én önnek legalább teljesen igazat adok.

A koncert minden egyes piéce-e kitűnően sikerült s ha a zavaró evés-ivás nem lett volna, az élvezet teljes lehetett volna.

Igy például mikor Wollfart »Polonaise“-át házi zenekarra alkalmazva olyan szépen játszották el, egy kövérebb rendű uri ember váltig azon erőlködik, hogy megértesse a kellelrel, miszerint ő paprikás csirkét rendelt makaronival és nem makaronit paprikás csirkével.

Doppler kedves zenéje olyan különösen hangzott a libaczomb mellé.

Mikor fogják nálunk már belátni, hogy az evés-ivás nem a koncertterembe való s hogy egy olyan hangverseny, minő a szerda esti volt, nem arra van hivatva, hogy vacsora mellé fűszerül szolgáljon.

Hafz.

hogy Magyarország a jövő ezer év alatt is Magyarország — Ungaria — s a nevezett két lap műnyelvében Magyaria legyen: rájuk nézve is életkérdés s mondhatnók: kenyérkérdés az, hogy melyik körül csoportosul az olvasni ugyan szerető, de előfizetni restelő román értelmiség. Magyarában nagy feneket kerített magának ez a két román nyelvű lap. Ezelőtt maga a „Gazeta“ alig birt megélni heti két, majd három számmal.

Beütött a verseny; Szebenben nagy alapot tettek le, hogy a »Gazeta“-t megbuktassák. Ez meg azal felelt, hogy ha a »Tribuna“ napilap, hát ő is van olyan legény! ő is felcsapott napilapnak. Már most két napi lapot kell hogy fenntartson ez a kevés számú román olvasó, de fizetni nem szerető közönség, mely e mellett még a szebeni »Telegraful“-t is fenn kell hogy tartsa.

Quid hoc ad tantam...? Hogyan lehet srófolni a közönséget, most midőn Bánffy basa divatba hozta, hogy a községek ne fizessenek elő a lapokra, hanem a ki olvasni szeret, az szeressen fizetni is. Hát úgy, hogy feszíteni kell azt a hurt a vezérezikkekben, vidéki levelekben, a mely a magyar nemzetet szidja. Így tettek eddig is, a mióta a »Tribuna“ beállott kolomposnak, de most még inkább kell feszíteni. A ki győzi: marja.

Az most már a kérdés, hogy melyik bir nagyobbakat kurjantani. Ez ideig a »Tribuna“ a legény a csárdában. »Két dudás egy csárdában nem fér meg“ mondja a példabeszéd. Megférnek ők ezzel a taktikával valameddig.

A firma természetesen az elnyomott román nemzet politikai jogainak visszaszerzése; a veszélyben forgó román nyelv védelme s úgy szür alatt az Unio visszacsinálása. Ezeket elől fuja a »Tribuna“ s kontrál rá a »Gazeta.“ Be kell vallanunk, hogy a »Gazeta“ nem olyan fülhasító. Néha akad neki is egy-egy vidéki dudása, de ritkán harsogja tul az ő vetélytársát.

Meglátszik rajta, hogy nem tanulmányozta oda át a csokajstylust. Nem akarjuk ugyan ezzel az mondani, hogy jobb a »Tribuna“ vásznánál, de igen azt, hogy többet ad az irodalmi illemre. Lám, a »Trib.“ még ezer éves korunkban is azzal áll elő (16. sz.) hogy nem vagyunk képesek honalkotásra, még azt sem tudjuk, hogy a Hora és Horia között mi a különbség.

Addig azonban nagyon sokat kurjant a magyar színházakra, a rendelkezési alapra, választásokra és kémekre, míg oda lyukad ki, hogy megtanitsa ama két szó közötti különbségre. Az egyik név egy táncznak, a másik egy gonosztevőnek a neve.

Husz év óta ma tudjuk tőle meg, hogy nálunk milyen iszonyu sok a spion.

»Olyanok ezek, mint más emberek, míg közelebről meg nem vizsgáljuk őket. Az ily emberek szavak után vadásznak, s ezért órákig ülnek, kezeikben egy-egy hazafias lappal, anélkül, hogy olvasnának, csak tettetik magukat s ez alatt füleikkel leselkednek s aztán hazamenve, csinálják a szürnyüségés jelentéseket“

Ime, milyen jól tudja a »Tribuna“, hogy miket cselekesznek a spionok! — »Templomokra, iskolákra nincs pénz, de van — úgy mond — a spionokra.“ Ezért mi nem vagyunk államalkotó elem s e miatt nincs pénz. Ugy duhajkodik, mintha a »Tribuna“ részvényei forognának végveszedelemben.

Bukarestben jobb világ van, ott a miszter gyilkos hogyléte felől tudakozódik az ellenzéki lap reportere, de kilökdösik. Maga az ellenzék áll valami öt diribdarabból. Ez aztán az államalkotó felséges elem. Romániában rendelkezési alap, titkos rendőrség, már hogyan is lennének!

Ez magyar találmány s mi költünk erre leg-többet. Oh, oh!

Czenkalji.

Jelentés a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“ 1886. évi működéséről.

(Vége.)

Most, hogy a régi viszony Romániával megújul, kétszerte nagyobb fontossággal bir egy árucarnok felállítása Brassóban. Az eléjtett fonalat újból fel fogjuk venni, — megmozgatva fűt-fát, hogy ezen iparunkra nézve oly felette üdvösnek ígérkező s biztos jövő elé néző intézményt megteremtünk. E tekintetben nemcsak Brassó város, hanem Fogaras, Kézdi-Vásárhely s Nagy-Szeben iparosságára és érdekelt közönségére is számítunk, kik már is bejelentették csatlakozásukat.

A mint a vámháboru Romániával megszűnik, kereskedelmünk ismét régi medrébe fog igyekezni. Ez természetes. E mellett azonban nem szabad elhanyagolnunk egyentul, mint eddig történt, a hazai piacot.

Mert ha a szerződéses viszonyoknak az volna az ára, hogy iparosaink visszaessenek régi hibájukba, a hazai piac ignorálásába, az oly magas ár volna, melyért nem kívánhatjuk a szerződést megváltani.

Nekünk romániai kereskedelmünk mellett is fő-törekvésünket a hazai piac megnyerése kell, hogy képezze.

Nekünk minden rendelkezésünkre álló eszközökkel oda kell hatnunk, hogy a hazai piacon a hazai iparnak biztosítsuk a fölényt. Ki kell szorítanunk a külföld versenyét. Egy állam csak akkor lehet teljesen független, ha oly ipara is van, mely első sorban a hazai szükségleteket kielégíti.

Maga az ipar érdekei is azt követelik, hogy fogyasztó piacza első sorban a belföld legyen. Soha ez esetben oly válságnak kitéve nem lehet, — mint legutóbb a mi iparunk a romániai vámháboru által.

A hazai közönségben meg van most a rokonszenz s különösen az erdélyi ipar iránt. E rokonszenzvet fokozni, táplálni kell. És egyletünk ugyanakkor, midőn reális alapokra igyekszik fektetni akereskedelmet Romániával, egyuttal s különösen a hazai piacnak nemcsak megtartását, hanem fokozott mértékben való megnyerését tűzte ki feladatául.

Uj fogyasztóterületeket egy éjszaka alatt nem lehet nyerni. Idő kell hozzá. A közönséget meg kell ismertetni iparunkkal.

E tekintetben folytatni fogjuk a megkezdett és czélszerűnek bizonyult irányt. Be fogjuk hálózni az országot ügynökségekkel, minden vidéken egy-egy központot fogunk létesíteni s e helyeket azután a fogyasztó közönségnek tudomására juttatni. — Számítunk e tekintetben a hazafias hazai sajtóra, — mely törekvéseinket eddig is oly hathatósan támogatta.

Nekünk van életképes, a fejlődés csirait magában hordó iparunk. Ez ipart magyar iparrá kell emelnünk. Oly értelemben magyarrá, hogy a fogyasztója első sorban Magyarországnak legyen.

Első sorban a belföldi fogyasztás legyen czélunk s csak ha azt kielégítettük, akkor vessük szemünket a kivitelle is.

De hogy ez teljes mértékben sikerülhessen, első sorban itthon kell az egyes iparosokból külön-külön, társulati alapon álló csoportokat létesíteni, — melyek egy-egy kompakt egészet képeznek. Egyletünk ezt is már legközelebb kezdeményezni fogja.

E két főirány körül fog mozogni jövő működésünk. Szükségesnek tartottuk ezeknek jelzését, hogy a t. közgyűlés már előre is tisztában legyen azzal, hogy választmányunk mit akar. Szükségesnek tartottuk erre reámutatni, mert e czélok elérésére szükségünk van érdekelt iparosaink támogatására.

A többire nézve feleslegesnek tartjuk itt részletes programot adni. Nem is lehetne.

És így — mélyen tisztelt közgyűlés — be is fejezzük jelentésünket. Nem tehetjük azonban ezt a nélkül, hogy e helyen is hálás köszönetünknek ne adjunk kifejezést azok iránt, — kik lehetővé tették nekünk, — hogy működésünkkel ily sikert elérhettünk.

Hálás köszönetünknek kell kifejezést adnunk itt a t. közgyűlés színe előtt a magas kormánynak s különösen kereskedelmi és közlekedési miniszter urak ő nagyméltóságainak, valamint megyénk szeretve tisztelt főispánja, bethleni gróf Bethlen András ur ő méltóságának azon meleg érdeklődéséért s jóindulatu pártfogásért, melyben egyletünket és iparunkat részesíteni kegyesek voltak.

Nagy czélokot csak nagy eszközökkel lehet megvalósítani, mélyen tisztelt közgyűlés. Mi nagy czélokot tűztünk magunk elé. El is akarjuk érni. Közös akarat, egyetértés különösen bizalom, azok a nagy eszközök, a melyekre szükségünk van, hogy feladatunkat a haza, város s mindnyájunk javára megoldjuk.

E nagy eszközöket kérjük önöktől ma, midőn beszámoltunk egy évi sátrarkodásunkkal.

E haza s polgárai boldogok és gazdagok csak úgy lehetnek, ha mindnyájan közösen, egy akarattal munkálkodnak annak elérésén. Az ipar és kereskedelem internacionális. Bármily nemzetiséghez, bármily politikai párthoz tartozzék is valaki, az iparra és kereskedelemre nézve ez közönyös. Legyen az reánk nézve a jövőben is.

Egyesítsen minket annak tudata, hogy bár különféle utakon és eszközökkel, mindannyian egy czél felé törekszünk: ipar és kereskedelem által védőszlopokat állítani a hazának!

Brassó, 1887. január hó 15.

A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“ választmányának megbízásából:

Szterényi József,
titkár.

Szebenmegye rovata.

Nagy-Szeben, 1887. február 2-án.

— A dalkör estélye. —

A »nagyszebeni magyar dalkör« tegnap f. hó 1-én tartotta meg az itteni »Római császár«-hoz-czimzett vigadó nagy termében, zártkörű tánczvigalommal egybekötött idei első dalestélyét.

Mind a dalestély, mind a tánczvigalom a szó teljes értelmében, fényesen sikerült, különösen ha még felemlítjük a válogatott, diszes magyar közönségen kívül az itteni román intelligenciának ezen magyar estélyen feltűnően s szembeszökően történt megjelenését is, — a mi számos évek óta nem volt legitt látható.

A dalestély műsora a következő volt:

- 1) »Népdalok« Zsaszkovszkytól; előadta a férfikar.
- 2) »Hölgy kettős« Mendelssohntól; előadták Székely Katalin és Szimonisz Erneszta k. a.-ok.
- 3) »Vineta« előadta a vegyes kar.
- 4) »Concert paraphrase« Lisztől; előadta zongorán Jánossy Anna kisasszony.
- 5) »Vadászkar« Weber »Büvös vadász«-ból; előadta a férfikar.
- 6) »Népdalegyveleg« előadta Dr. König Henrikné kisasszony.

Mindannyian a felemlített közreműködők közül elismerő tapsokat aratva, dicséretreméltóan megállták helyeiket, azonban részrehajlatlanul felemlítendő: Jánossy Anna kisasszony — a híres Heldenberg zongora-virtuos tanítványának — művészi játéka és Dr. König Henrikné urnő »Népdalegyveleg« énekének kifogástalan, kellemes előadása. Volt is taps, újra, éljen és kihívás nagyban!

Nem mulaszthatom el felemlíteni azt is, hogy ezen magyar mulatságban mindent a mi magyar, melegen pártoló közönségünk között jelen voltak: Gróf Bethlen András főispán bájos nejével, továbbá Bologa nyug. udvari tanácsos, Bene Róbert posta- s Bizsánszky János pénzügyigazgatók, Jánossy kir. törv. elnök, Hatfaludy kir. ügyész, Dr. Kozma Parthén bank-igazgató családjával stb., nemkülönben a közös hadseregbeli és honvédségi tisztek is kiválóan emeltek ezen magyar dal- és tánczestélyt szives jelenlétükkel.

Végre, daczára a számos díjmentes belépti-egyekkel ellátott pártoló-tagoknak, az összes bevétel mégis megközelíti a 170 frtot.

A tegnapi napon tartották meg itteni szászok is »paraszt-báljaikat« a nagyszebeni ugynevezett »Gesellschaftshaus«-ban. Ez is igen jól sikerült, százakra menő — és számosan paraszt-jelmezben megjelent — közönség részvéte mellett.

Vigadó termük igen szépen volt feldisztve; volt abban kugli- (teke) pálya is és egy zöld ágakból összeállított paraszt-korcsma, a hol ételek és italok lettek kiszolgálva.

Különben nálunk vig élet foly!

—r.—l.

Tanügy.

— Hivatalos rész. —

Szám 113/107. Brassómezei m. kir. tanfelügyelőség.

A nagyméltóságú vall. és közokt. m. kir. min. urnak mult évi december hó 16-án 38636. sz. a. kelt magas rendeletével a következő czimű tankönyv: »Földrajz a miniszteri tanterv szerint az elemi népiskolák III—IV. osztályai számára, írta Vargyas Endre. Budapest 1886. Méhner Vilmos kiadása, ára kötve 28 kr, az orsz. közoktatási tanács birálata alapján a hazai elemi népiskoláknak tankönyvül való használatra ezennel ajánlatik.

Brassó, 1887. február 2-án.

Koós Ferencz,
kir. tanácsos tanfelügyelő.

Egyletek.

A »Brassói iparos ifjak általános önképző és betegsegélyező egylet« évi jelentése az 1886. évről.

— Felolvasatott az 1887. január 30-án tartott közgyűlésen. —

Tisztelt közgyűlés!

Midőn az alábbiakban van szerencsém ezennel a választmány kitüntető bizalmából lefolyt évi sáfarkodásunkról beszámolni, engedjék meg, hogy mindekelőtt üdvözöljem önöket a mai közgyűlés alkalmából s kikérjem b. türelmököt, ha e jelentésem kissé terjedelmes találna lenni. Nem fogok phrázisokat használni, csak tényeket akarok felsorolni.

Hogy sorrend szerint haladjunk előre, először is meg kell említenem az idén tartott felolvasásokat, melyeken mint felolvasók szerepeltek: Killyéni Endre tanár ur, szeretett elnökünk, Spaller József tanító ur, Szterényi József szerkesztő ur, egyletünk tisztelt titkára és Végh Mátyas tanár ur, kik érdekesen és

vonzóan tartott előadásaikkal igyekeztek ifjuságunkat az oktatás, a mulatva-tanulás kies ligetébe kisérni, hol a testi munka után a lélek is megtalálja az üdülő szórakozást, a szellemi táplálékot. Fogadják a nevezett urak egyletünk iránt tanusított buzgalmukért a választmány hálás köszönetét.

Ezen üléseken egyletünk egyik-másik tagja is bemutatta magát, kiki tehetségéhez képest, s pártatlanul ítélve, valóban elismerésre méltó sikerrel. — E felolvasások alkalmából tartották meg Telegdi Ede és Rozsondai János, mint az országos kiállításra felküldött tagok, az ott látottak és tapasztaltak felőli jelentésüket.

Fájdalmas csapást szenvedett az egylet szeretve tisztelt volt elnökünk, Bartha István ur leköszönése folytán. A választmány a legnagyobb fájdalommal vette ezt tudomásul, ugyanakkor jegyzőkönyvileg örökítvén meg az elnök urnak egyletünk felvirágzása körül szerzett hervadhatatlan érdemeit s kifejezést adott hálás köszönetének azon odaadó áldozatkészségeért, melylyel Bartha István elnök ur nemes czélu egyletünk ügyeit addig vezette.

Az elnök lelépése folytán új elnökről kellett gondoskodnia a választmánynak, mely végül a májusi közgyűlés elé javaslatot terjesztett oly férfura nézve, kinél érdemesebbet hiába kerestünk volna e város magyar iparossága között. S a májusi közgyűlés egyletünk érdekeit, jólétét szem előtt tartva, egyhangulag hozzájárult a választmány ajánlatához, midőn nagy lelkesedés közepette Nagy István urat választotta elnökének. Nagy István ur a brassói magyarság körül olyan érdemeket szerzett magának, melyeket egyletünk biztos zálogául tekinthet annak, hogy érdekünkben is minden lehető meg fog tenni arra nézve, hogy az egylet felvirágozzék.

A lefolyt egyleti események közül bizonyára megemléstésre méltó a márczius 15-én rendezett ünnepély. Azt hiszem, a t. tagok előtt eléggé ismeretes ez ünnepély lefolyása, melyen az ad hoc összetoborzott s most harmadizben szerepelt dalszakosztály ismét elismerésre méltóan működött a Hymnus és Szózat elénekülésével Nagy Ferencz ur vezetése mellett, kinek, valamint Papp Perencz urnak az e czélra átengedett Magyar polgári kör helyiségei földszíntéséért egyletünk köszönetet mondott. Dr. Kábdébó Ferencz ügyvéd ur »Márczius 15-éről« tartott alkalmi felolvasást, míg egyletünk két tagja, Török Ferencz és Rozsondai János egy-egy szavalattal járultak az ünnepélyhez, melyről a diszes hallgató közönség meglegedve távozott. — E második és nagyobb siker, azt hiszem, felbátorítja egyletünket a márczius 15-iki ünnepély évenkénti megtartására.

Egy műkedvelői előadás rendezéséhez adta beleegyezését a választmány, a mely azonban a beállott kedvezőtlen iparviszonyok miatt nem volt megtartható, miután az anyagi siker kockázatosnak látszott. — Ugy a majális, mint a műkedvelői előadások pénztárunk javára rendszeren szép összeget hoznak be s azért véleményem szerint a t. közgyűlés kimondhatná, hogy az önképző osztály évenként több ily előadást rendezzen, melynek bizonyára biztosítva lenne a saját közönségünk. Azonfelül nagyobb tér nyílne az önképzésre, mely ez idő szerint csupán a könyvtár használatára szorítkozik. Megjegyezni kívánom, hogy ily előadásokból bejövő tiszta haszon részben egy állandó szakosztály diszleteire fordíthatnák, továbbá egy egyleti zászlóalapunk is van, mely nem gyarapodik az óhajtott mérvben; ilyen pedig minden jóra való egylet szükséges kelléke.

A májusi közgyűlés beleegyezését adta egy majális rendezésére, mely június hó 27-én lett megtartva s az egylet pénztárának gyarapítására 51 frt 19 krt eredményezett.

December hó 26-án, mint az egylet fennállása évfordulóján rendeztetett egy hangversenyyel egybekötött tánczmulatság, melynek sikeréről a t. tagok bizonyára tudomással bírnak. A nélkül tehát, hogy bővebben foglalkoznánk ennek feltüntetésével, az anyagi eredményt kell megemlítenem, mely 72 frt 91 krt tett. A rendező bizottságnak s a valóban érdekes műsorozatban közreműködött uraknak és kisasszonynak, ugyszintén a fáradságtalan buzgalmu Nagy Ferencz áll. isk. tanító urnak az elnökség hirlapilag mondott köszönetét.

(Vége következik.)

Irodalom.

»Érdekes könyvtár« czimmal egy figyelemre méltó új irodalmi vállalat indult meg, melynek megindításánál főleg két szempont lebegett a szerkesztőség előtt, először: hogy a magyar közönség jeles műveket a szokottnál sokkal olcsóbb áron szerezhessen meg és másodsor: hogy az így szerzett könyvekből idővel állandó könyvtár gyűjthessen magának.

Igy mindjárt legelső kötete Kleist Henriknek, Schiller mellett a legkitünőbb és nálunk még be nem mutatott drámáirónak, Heilbronni Katicza czimű, nagy szépségű színművét tartalmazza, Reviczky Gyula művészes fordításában.

Az »Érdekes könyvtár«-ból havonként egy kötet jelenik meg; az egész évi folyamra 4 frtjával (félévre 2 frt, negyedévre 1 frt) kötetenkint tehát körülbelül 33 krjával elő lehet fizetni, a kiadóhivatalnál (Budapesten, Révay-utca 8.) vagy a Fraklin-társulat kiadóhivatalában (egyetem-utca 4.), de bármely egyes füzet minden könyvkereskedésben külön is kapható lesz.

Az »Érdekes könyvtár« minden egyes kötetének 50 kr az ára, még pedig tekintet nélkül a kötet vastagságára, úgy, hogy nagyobb terjedelmű művek is (mint a Säkkingeni trombitás) ily csekély áron lesznek megszerezhetők.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Valóban bolond időjárásunk van ismét. Egész délig oly sűrű köd ereszkedik alá, hogy tiz lépésnyire is alig lehet látni. Délután pedig oly szép melegen süt a nap, akár tavaszi napokon.

Gyűlés. Az országos középiskolai tanáregyesület brassói köre Rombauer Emil főrealiskola igazgató, mint körelnök, elnöklete alatt ma d. u. 4 órakor rendez havi ülését tartja a tőrealiskola tanári szobájában. Ez alkalommal Baráczy Sándor főgymnasiumi tanár fog mint felolvasó szerepelni.

A »Magyar dalegylet« tagjai a szerdán délutánra hirdetett közgyűlésre kellő számban meg nem jelenvén, a gyűlés holnap d. u. 2 órára halasztatott, miről a tagok oly megjegyzéssel értesítettek, hogy a gyűlés tekintet nélkül a megjelent tagok számára, határozatképes.

Tüzesetek. Folyó hó 1-én délután 4 órakor a városi közönség tulajdonát képező, Ó-Brassóban a hátulso-utca végén fekvő és Ott János molnár által bérben tartott örölmalom padlásában eddig még ismeretlen okból, de valószínűleg vigyázatlanságból tűz ütött ki, melynek folytán a malom fedele egészen leégett. A malom biztosítva volt. — 3-ikára virradólag 1/4 órakor ismét megkondukt a tűzharang. Ó-Brassóban a hosszu-utczában 157. ház szám alatt lakó Lukas János mezei gazda telkén a csür mögött egy nagy szalmaboglyában tűz ütött ki, melyet azonban a szomszédok a tűzoltók megérkezése előtt már annyira eloltottak, hogy a közel lévő csür megmentetett. A tüzet valószínűleg alagyújtották. — A szalmaboglya biztosítva volt.

Bál. A brassói róm. kath. nőegylet saját árva-ház alapja javára szombaton 1887. február 5-én a »Nr. 1.« szálloda helyiségeiben bált rendez. Belépti-egyek személyenként 1 frt 50 krért kaphatók Folyovits N. J., László M. és L., Simay testvér uraknál, valamint este a pénztárnál; számozott karzati jegyek pedig csak László M. és L. uraknál 1 frt 50 krért. — Kezdeté este 8 órakor. A rendezőség.

Adakozás. Sára András türkösi állami iskolai igazgató ezen állomásra történt kinevezése alkalmából az »Apáczai Csere« alapra két frtot, »Zajzoni« emléktáblájára szintén két frtot adományozott. Ha mindenik új tanító így tenne, nem menne az Apáczai alap feledésben.

A kulturegylet bálja Budapesten fényesen sikerült. A bálon az arisztokrácia s polgári körök legkiválóbbjai, nemkülönben számos országgyűlési képviselő is részt vett. Az estély tiszta jövedelme — mely a kulturegyletnek jut — 1200 frtra tehető.

Kereskedelmi muzeum. Említettük volt, hogy az orsz. kereskedelmi muzeum elnöksége a brassói kereskedelmi és iparkamara területére Jeckelius Jenő kamarai s. titkárt nevezte ki képviselőjéül. Jeckelius ur most felkért annak kijelentésére, hogy bárkinek — a ki a kereskedelmi muzeum dolgában felvilágosítást kíván — készséggel áll rendelkezésére s. p. minden hétköznap d. e. a kereskedelmi kamara helyisében. Különösen figyelmezteti ez uton az érdekelteket, hogy a hazai termékek állandó kiállítása már május hó folyamán megnyílik s ép kéri az illetőket, kik abban részt venni kívánnak, hogy bejelentéseiket idejekorán eszközöljék. — E helyen szükségesnek tartjuk az egyes iparos egyleteket azon rendkívüli kedvezményekre is figyelmeztetni, hogy ha ily egyletek — mint olyanok — lépnek be a muzeum kötelékébe s lefizetik a 10 frt díjat, az egyletek tagjai felmentvén minden díjfizetés alól. Bejelentési ivatek a muzeum képviselőjénél kaphatók.

Mulatás. A baróthi »Olvasóegylet« saját pénztára gyarapítására 1887. február hó 12-én Baróthon, a község házában zártkörű tánczestélyt rendez. — Rendező bizottság: Dr. Hajós Béla, elnök, Antos

József, Bedő József, Benedek Sándor, Biró Albert, Dánér Ferencz, Gáspár Antal, Incze Gyula, Köpe Vilmos, Mórlik Lajos, Török Ferencz, Zöld Sándor. Belépti díj: Személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Valami »Boriszsa«-féle frater lehet az a »Gaz.« ujdondásza, rettenetesen ég a torka a kultüregylet banquettejeire. Nem isznak ott horioskát sem ezüjkat.

A kolozsvári románok s főleg az egyemi román hallgatók a Kolozsvárt állítandó román leányiskola alapjává a bált rendeznek. Ez nem fáj a Gazetának. Annál inkább fáj neki a kolozsvári színház esete.

Vlassa Péter indoli gr. kath. alesperes azt indítványozza a Gazetában, hogy alakítsanak a románok is iskola együletet a kultüregylettel szemben. Hát az »Asotiatuinea« mi az istencsudája?

Üzletgyakornokok. Nem lesz érdektelen különösen az érettségi vizsgát letett s hivatalnok állomást kereső fiatalokra nézve, hogy a közlekedési miniszter megengedte a m. kir. államvasutak igazgatóságának, hogy ujonnan jelentkező üzletgyakornokokat ismét felvehet.

Vásár. Nagy-Küküllő vármegye Bürkös község kérelmére a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. kir. miniszter mult 1886. évi december 27-én 68484. szám alatt kelt leirata értelmében megengedte, hogy ott évenként május hó második hétfőjén

és a szeptember hó 29. (Szent-Mihály nap) utáni második hétfőn országos vásár tartassék.

Betörés ékszerboltba. Steinitz Miksa óras és ékszerész király-utca 6. sz. a. Mocsonyi féle házban levő ékszerboltját 4-én éjjel feltörték és kirabolták, 3000 frt értékkel meghaladó ékszert vittek el.

A birói talár behozatala érdekében indult meg mozgalom osztrák birói körökben. Azt is tervezik, hogy az ügyvédek, ha mint védők szerepelnek tárgyalásokon szintén hivatalos öltözetet viseljenek. Völna legalább nálunk is kukullorium.

Vonatösszeütközés. 2-án éjjel közvetlenül Adelsberg közelében a vegyesvonal egy tehervonattal összeütközött. A vegyesvonal mozdonya és 14 kocsis megsérült. Az utasok és a személyzet közül senki sem sérült meg.

A sikkasztások ellen. Legujabban Amerikában egy pénzszekevénybe való órásszerkezetet szabadalmaztak, mely még annak a bankhivatalnoknak is, kinél a pénzszekevény kulcsai vannak, lehetlenné teszi a szekevény kinyitását a meghatározott idő előtt. A zárral ugyanis egy óra van összekötöttesben, mely — mielőtt a szekevény bezártnék — belülről arra az időre igazittatik, mikor a bankban a hivatalos óra kezdetét veszi. Senki sem nyithatja ki a szekevényt, mielőtt ez az idő elérkeznék.

Értsük meg egymást ma este 7 órakor a szokott helyen.

Piaczi áruk

Brassóban, 1887. február hó 4-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

		Hectóliter	
Buza	legszebb	6.50	
	közepes	6.—	
Rozs	vegyes	5.70	
	legszebb	3.50	
Árpa	közepes	3.20	
	legszebb	3.—	
Zab	közepes	2.40	
	legszebb	2.—	
Törökbuza, uj		1.80	
Kása		3.60	
Borsó		3.40	
Lencse		5.—	
Fuszulyka		14.—	
Lenmag		4.—	
Burgonya		11.—	
Marhahús		1.—	
Disznóhús		28 és 32	
Juhhús		—36	
Faggyu (friss)		—32	

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. február hó 2-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.46	vétel 8.48	eladás
ezüstpénz à 20	8.40	8.42	
Napoleon d'or (aranypénz)	10.10	10.15	
Török lira	11.36	11.42	
Arany	5.95	6.—	
Orosz papirrubel	116.—	116.25	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 210.—1886.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bir végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a bécsi cs. kir. kereskedelmi törvényeknek 1885. évi 45461. számú végrehajtást elrendelő és a medgyesi kir. járásbírósnak 1885. évi 1575. számú kiküldő végzése folytán bécsi Szongoth Anton czég végrehajtató részére medgyesi Schwarz Károly végrehajtást szenvedő ellen 185 frt 26 kr tőke s járulékaik iránt kielégítésképen bíróság lefoglalt és 1024 frt 50 krra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1886. évi 4067. számú végzésével 185 frt 26 kr tőke, 47 frt 76 kr után 1884. ápril 8-tól, 46 frt 36 kr után 1884. július 30-tól és 91 frt 15 kr után 1884. október 9-től járó 6% kamatai s eddig összesen 40 frt 40 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX t. cz. 102. §-a értelmében dr. Schüller Nepomuk ügyvéd ur végrehajtató képviselője írásbeli jelentkezésére a 186./1885. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltók s felülfogaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Schwarz Károly végrehajtást szenvedő kerkerkedésében leendő megtartására határnapul 1887. évi február hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája kitzüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt különféle rófos árucikknek legtöbbet ígérőnek, az idézett törv. cz. 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is, el fognak adatni.

Egyszermind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Medgyes, 1887. január hó 27.

Láng Róbert,
kir. bir. végrehajtó.

(65) 1—1

Szám 4363.—1886. telekvi.

(86) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósnak mint telekvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint az Albina takaréks és hitelintézet végrehajtónak Weber Johann végrehajtást szenvedő ellen 322 frt 01 kr tőke, és az árverés napjától járó 6%-os kamata, 6 frt 70 kr ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtásos ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Bolya községi 161. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—5., 7—12., 14—18., 20—34. rendszám alatt Löprich hohann (Phie) és neje Weber Margareta tulajdonánál fólvett 1423

frtra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határnapul 1887. évi márczius hó 1-én délelőtti 10 órája Bolyában a község házához kitzüzetik.

Kikiáltási ár a birói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekvi könyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez banatpénzül letenni, avagy annak a bíróságnál birói letétben történt előleges elhelyezéséről kikiáltott letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1887. január 10 én.

A kir. járásbírósnak m. telekvi hatóság.

Borseprót

vásárol minden időben

Kenyeres Károly,
likörgyáros.

Brassóban, Bolgárszeg.

(67) 1—

Egy jókarban lévő

tekeasztal

120 frtért eladó

a Magyar Polgári Kör-ben.

A kösvény és oszú ellen ajánlott számos háziszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek tejes megn. ugávással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller tejes bizalmat érdemel, legjobban kitünik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszereket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez

tért vissza. Epen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájalmak, tagszakgatások stb., mint a fő- fog- es hatfájás, oldalmúlalások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olesó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felöl kezkeskedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utáztatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellet elátott Pain-Expellerrel fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszer-tár az arany orosházhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban.*

*) Brassóban: Kugler Ede, Jekelius Nándor, Klein Viktor, Horung Gyula és Honigberger A. gyógyszer-tárban. — Fő-raktár: Török József-nél, Budapestben.

Javitások- és hangolásokat pontosan, olesón végzek.

Jó munkáé t.

NAGY JÓZSEF

Pontos javítás.

általános hangszer-kereskedése,

Alapított 1867-ben.

Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindennemű új hangszereimet és az azokhoz szükséges több ezerféle részeket felszerelésre. Szintugy nagy választékban legfinomabb római bél-, selyem-, fonott és angol acél-húrokat.

Raktáron vannak: kontragordonok, gordonkák, brácsok, koncert- és másnemű finom hegedűk és vonók, cziterák, gitárok, kintornák, tilinkók, furulyák, fuvolák, klarinetok, rézkürtök, hangsipok, ocarinák, acél cimbalmak, kézi- és fuvó-harmonikák, gyermekhangszerek, harmoniumok, pianinok, zongorák.

Uj orgonákat és régieket minden nagyságban rövid időn felállítok

Kapható: Ariston, Herophon, Orpheus, Symphonion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarabot játszanak; a Symphonion magára működő hangszer.

(6) 3—*

Népezimbalmak, saját gyártmány, 20—50 frtig.

Szabadalmazott kantsuk-kulcsok hegedűkhöz. — Nagy es kis fuvók

Régi hangszereket újakkal becserelek.

Helyben, vidék- és külföldre pontos szolgálat.

NEW-YORK

KIZÁRÓLAG KÖLCSÖNÖSSÉGEN ALAPULÓ BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben.

Biztosítéki alap 1886. január 1-én 350 millió frank.

Alapítása óta 1886. január 1-ig a »New-York«	222,912	kötvényt állított ki, biztosítván	3 624,647.762	frankot
Évi díjakban bevett	746,373	352		
Kamatokban bevett	189,309.	454		
Szerződések esedékességeért fizetett	228,008.	072		
Nyereményekért és vásárlásokért fizetett	233,687.	453		

A New-Yorknak Amerikán, Ázsián és Afrikán kívül Európában a következő fővárosokban vannak fiókjai.

BERLINBEN	RÓMÁBAN
LONDONBAN	TURINBAN
BÉCSBEN	KRISTIÁNIÁBAN
BRÜSSELBEN	LISSABONBAN
KOPENHÁGÁBAN	PÉTERVÁROTT
MADRIDBAN	VEVEYBEN
PÁRISBAN	STOCKHOLMBAN
AMSTERDAMBAN	CONSTANTINÁPOLYBAN

BUDAPESTEN.

A NEW-YORK életbiztosító társaság tisztán kölcsönösségen alapul, ninesenek részvényesei, tehát az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Bővebb felvilágosításért fordulhatni a »NEW-YORK« magyarországi képviselőségéhez:

Budapestben, Nádor-utca 9. sz. a.

(54)

3—10